

کارگران جهان متحد شوید!

دبیر کمیته کردستان محمد آسگران
 Tel: 0049 1633458007
 E-mail: asangaran@aol.com
 مسئول ارتباطات شهرهای کردستان عبدالکبیریان
 Tel: 00358 405758250
 E-mail: abdolgolparian@yahoo.com
 همکاری سر دبیر: بهمن خانی
 E-mail: khani@live.nl

اساس سوسیالیسم
 انسان است.
 سوسیالیسم
 جنبش بازگرداندن
 اختیار به انسان است.

منصور حکمت

www.m-hekmat.com

www.iskraa.org

نشریه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

چهارشنبه ها منتشر میشود

۱۴ شهریور ۱۳۸۶، ۵ سپتامبر ۲۰۰۷

سر دبیر: عبدالکبیریان
 abdolgolparian@yahoo.com

اپوزسیون در آزمون فراخوان زندانیان سیاسی و سکوت اپوزسیون

با سیاست شکست طلبانه نمیتوان به جنگ شکست طلبی رفت حول سیاست شکست طلبانه کورش مدرسی و برخی از منتقدین او مصاحبه با محمد آسگران

خلیل کیوان

Khalil_keyvan@yahoo.se

۹روز از انتشار فراخوان زندانیان سیاسی که بعضا محکوم به اعدام هستند، میگذرد. ۲۶ نفر از زندانیان سیاسی از زندان های تهران، اصفهان، بندرعباس، اهواز، سنندج، ارومیه و...، از همه مردم در سراسر جهان خواسته اند که به هر شکل میتوانند، علیه احکام اعدام و موج اعدام های اخیر دست به اقدام بزنند. آنها ۱۶ شهریور برابر با هفتم سپتامبر را برای يك اقدام جهانی نیز تعیین کرده اند. امروز نیز تعداد دیگری از زندانیان سیاسی از زندان های مختلف، از این حرکت حمایت کردند.

اما در این میان عکس العمل اپوزسیون قابل تعمق است. تا امروز فقط حزب کمونیست کارگری که فوراً عکس العمل نشان داد و فعالیت گسترده ای را در دستور گذاشت و معدودی که لفظاً حمایت کرده اند، اکثراً سکوت کرده اند. نه به این فراخوان پاسخ داده اند، نه اقدامی در دستور گذاشته اند، نه قرار است در تظاهرات شرکت کنند و نه حتی زحمت درج بیانیه زندانیان

در مقابل دولت اسرائیل است"، " کودکستان درست میکند و مقاومت مردم را نمایندگی میکند"، "دو قطب تروریستی دیگر وجود ندارد" و در این راستا امتیاز دادن و سمپاتی به جنبش اسلامی و...، خود را آشکارا بیان کرده بود.

با این نوع سیاستها حزب ایشان در یکی دو سال اخیر بیشتر به اداره منکرات علیه مردم شباهت پیدا کرده است تا حزب سیاسی. با توجه به این پیشینه اخیراً اعلام رسمی شکست جنبش سرنگونی از جانب ایشان در حزبی رسمیت یافته است. این سیاست نه امر تازه ایست و نه تئوری تازه

صفحه ۲

چیست؟

محمد آسگران: سیاست شکست طلبانه کورش مدرسی تازه نیست. قبل از جدایی او از حزب کمونیست کارگری و بویژه بعد از جدایی وی از حزب، سیاستهای شکست طلبانه او تحت عنوان مختلف بیان شد و به سیاست حزب متبوعش تبدیل شد. در پلنوم ۱۶ و بعد از آن، این سیاستها خود را در قالب "دولت ججاریانی"، "سوسیالیسم مردم رزمیدهد"، "انقلاب مرحله ای"، "جریانان راست دست بالا را دارند" "چپ ضعیف است"، سیاستهای حمایت آمیز از حزب الله لبنان که گویا "چتر دفاع مردم

محمد آسگران

ایسکرا: اخیراً کورش مدرسی اعلام کرده است که جنبش سرنگونی طلبانه مردم در ایران شکست خورده است. در مقابل این نظرات تعدادی از اعضای خودشان بعلاوه کسانی که قبلاً از آنها فاصله گرفته اند نظرات او را نقد کرده اند و در عین حال از ضعف و بی تاثیرگی جنبش کمونیسم کارگری نوشته اند نظر شما

تجمع خانواده های زندانیان سیاسی در مقابل دفتر سازمان ملل

صفحه ۳

سرود انترناسیونال، سوسیالیسم و کمونیسم و لغو مجازات اعدام و آزادی زندانیان سیاسی

صفحه ۴

التیماتوم کارگران شرکت اتوبوسرانی
 کرمانشاه به کارفرما

صفحه ۳

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

کند که "شکست نخورد". (نقل به معنی) این یکی از همه پرت تر و بیربط تر به دنیا و سیاست است. بچه محصلهای عاصی و بدور از دنیای واقعی نمیتوانند يك قدم دورتر از محفل پرت و بیربط خود به دنیای واقعی را ببینند.

حقیقت این است که اینها سیاستهای راست و در تقابل با کمونیسم کارگری است. مهم نیست تحت چه عنوانی و با چه فرمول بندیی و یا چه زبانی اعلام میشوند. مهم نیست با چه زورقی به بازار آورده میشوند. اینها سیاستهای بازاری و بی قیمتی هستند که به درد کسی نمیخورد و صاحبانش هم بیش از پیش در نا امیدي و سردرگمی فرو میروند. یکی میگوید جمهوری اسلامی سرنگون نشد پس حق با او بوده است که از قبل گفته دوران انقلابات بسر آمده است (ایرج آذرین) یکی میگوید اصلاً جنبش سرنگونی طلبانه مردم دست ناسیونالیستها و بورژوازی پرو غرب بود و هر دو در مقابل جمهوری اسلامی به زانو در آمده اند و جنبش سرنگونی طلبانه سال ۷۸ قربانی توهمات خودش شد. (کوروش مدرسی) یکی میگوید شکست نخورده ایم اما اگر پیروزی ممکن نیست از این به بعد هم باید کاری کنیم شکست نخوریم (علی جوادی)، یکی میگوید جنبش سرنگونی شکست نخورده است اما کمونیسم کارگری بی تاثیر شده و مردم باید از زیر سنگ بیرونش بیاورند (ایرج فرزاد) این تزا را نگاه کنید و به شهادت و درایت اینها "درد" بفراستید. واقعاً که دنیای شکست خورده گان و شکست طلبان هم تماشایی است.

ایسکرا: با این حال در صف منشعبین علاوه بر کوروش مدرسی حزیشان هم فکر میکنند جنبش سرنگونی شکست خورده است، فکر میکنند چه عاقبتی در انتظار اینها است؟

محمد آستگران: کسی که فکر میکند جنبش سرنگونی شکست خورده است، راست دست بالا دارد، حزب کمونیست کارگری هم بورژوا ناسیونالیست و پرو غرب شده است، خودش هم کسی به حرفش جواب نمیدهد و کارگران هم به فراخوان آنها اعتصاب نمیکند و.. حالش معلوم

با سیاست شکست طلبانه ...

انگار بی تاثیری و سردرگمی آقای مدرسی و صف همراهانش برابر با کمونیسم کارگری است. ایرج فرزاد و تعدادی از همراهانش... که معتقدند جنبش سرنگونی شکست نخورده است تئوری پراکندگی و بی تاثیری کمونیسم کارگری را از آقای مدرسی پذیرفته اند. علی جوادی و خانم ماجدی هم بر اساس همین تئوری لباس اتحاد پوشیدند. دوستانی که خود دورانی مدافع کلیت همین سیاستهای شکست طلبانه آقای مدرسی بودند اکنون که متوجه سیاستهای شکست طلبانه او شده اند با عقب نشینی نیم کلاج از آن سیاستها چنان وانمود میکنند که این "شکست" شامل جنبش سرنگونی نمیشود اما کمونیسم بی اثر شده و باید مردم از "زیر سنگ آنرا دوباره زنده کنند". بنا بر این آنها هنوز بخشی از سیاستهای ایشان را یعنی پراکندگی و ناتوانی کمونیسم کارگری را قبول دارند. اینها در این جدال با آقای مدرسی توانسته اند فقط يك گام به جلو بیایند. زیرا بخشی از ترهای شکست طلبانه آقای مدرسی را همچنان قبول دارند. اینها سردرگمی خود و شکست پروژه آقای مدرسی را شکست کمونیسم کارگری معرفی میکنند. در این جدال گویا همه مقصرند، بجز کسانی که دست به زانو نشسته اند و منتظر ناراضیان این و آن تشکیلات هستند. جامعه، طبقه و جنبشهای اعتراضی جایگاهی برای اینها ندارد. گویا کمونیسم کارگری پراکنده و بی تاثیر است و باید مردم از زیر سنگ آنرا بیرون بیاورند و زنده کنند!

این سیاست شکست طلبانه را غیر مستقیم علی جوادی هم با زبان غامض مخصوص به خود تکرار کرده است. در تلویزیون کانال يك رسماً اعلام کرد که "جنبش سرنگونی شکست نخورده، اما باید مقاومت کرد، اگر پیروزی علیه جمهوری اسلامی به دلایل خاصی ممکن نیست باید تلاش کرد شکست خورده به نظر نرسند" ایشان هم ظاهراً مخالف تز آقای مدرسی مبنی بر شکست جنبش سرنگونی است اما از منظر او فقط باید تلاش

اعلام شده از جانب او، همه اینها را در قالبهای دیگری قبلاً بیان کرده بود. ما قبلاً این سیاستها را نقد و حاشیه ای کردیم. این سیاستها آن چنان بی اعتبار شدند حتی در میان همراهانش کسی از آنها دفاع جدی به عمل نیاورد. علاوه بر افرادی مثل بهرام مدرسی و محمد فتاحی و ... که کسی آنها را جدی نمیگیرد، تنها کسی که با روشی توجیه مابانه زبان باز کرد آقای فاتح شیخ بود. تازه او هم تلاش میکرد بگوید مدرسی حرفی زده نباید جدی گرفت الان از آن حرفها دفاع نمیکند.

چنان وانمود میشد که گویا ما میگیری میکنیم. اما دیدیم که بعد از طی زمان مناسب کفگیر به ته دیگ خورد و آقای مدرسی رسماً رهبری جنبش سرنگونی مردم ایران را به بورژوازی راست اهدا کرد و آنرا شکست خورده اعلام نمود. پیروان بی افق و از دنیا بیخبر او هم پای آنرا برایش امضا کردند. ایشان پراکندگی و بی افقی و بن بست بورژوازی پروغرب را شکست جنبش سرنگونی و برنده این جنگ را جمهوری اسلامی اعلام کرده است. اما این سیاستهای شکست طلبانه هیچ کدام تازه نیستند. تنها با صراحت بیشتری بیان شده اند.

آقای مدرسی با همین متدولوژی قبلاً نوشته بود که "راست دست بالا دارد" و به همین دلیل هم اعلام کرد که انقلابی در کار نیست و اگر انقلابی هم اتفاق بیفتد سوسیالیستی نیست دمکراتیک است "سوسیالیسم مردم را رم میدهد" و دولت آینده "میوه ای است که به دامن دوم خادادیهای از نوع دولت حجابیانی میافتد".

اما آنچه در این سیاستها تازه و با صراحت کلام بیان شده است، اعلام پایان جنبش کمونیسم کارگری است. ایشان فرموده اند که با جدایی "حکمتیستها" دیگر جنبشی به اسم جنبش کمونیسم کارگری موجود نیست!؟ ولی همراهان دیروز و منتقدین امروز آقای مدرسی معتقدند جنبش سرنگونی شکست نخورده است. اما تئوری پراکندگی و بی تاثیری کمونیسم کارگری را قورت داده و از رهبر دیروزشان به عاریت گرفته و فرموله هم کرده اند.

اپوزیون در آزمون ...

ازصفحه ۱

اند را، قانع نخواهد کرد.

احزاب و سازمانهای اپوزیون در يك آزمون مهم قرار گرفته اند. تا همینجا کارنامه خوبی از خود بجا نگذاشته اند. چند روزی به هفتم سپتامبر باقی است. شاید هنوز باید امیدوار باشیم. آیا سکوت را خواهند شکست؟ فراخوان زندانیان را منتشر خواهند کرد؟ از فراخوان زندانیان به هر صورت که خود مناسب میدانند، پشتیبانی خواهند کرد؟ شاید بخود بیایند.

۳ سپتامبر ۲۰۰۷

سکوت را توجیه میکنند؟ آیا مساله زندانیان سیاسی و اعتراض آنها به احکام صادره علیه آنها، بویژه احکام اعدام آنان، به اپوزیون بی ربط است؟ آیا اپوزیون به کارهای مهمتری مشغولند و وقت ندارند به این مساله بپردازند؟ از این مساله بی اطلاع اند؟ مساله چیست؟

واضح است که هیچکدام از دلایل فوق توجیه کننده سکوت آنها نخواهد بود. کسی هم چنین توجیهاتی را از آنها نخواهد پذیرفت. پاسخ آنها هر چه باشد، زندانیان سیاسی، خانواده ها و بستگان آنان و مردم عاصی که به سرنوشت این نبرد چشم دوخته

**مردم!
جمهوری اسلامی را
عقب برانید!
علیه رژیم اعدام و
سنگسار و زندان
در داخل و خارج
کشور به میدان بیایید!**

**فعالین کارگری،
منصور اسانلو و محمود صالحی
باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند!**

منصور اسانلو

محمود صالحی

با سیاست شکست طلبانه . . .

از صفحه ۲

است. فقط يك جواب همیشه به این

سیاست ها داد، توصیه من به این دوستان این است بروند زندگی مناسب تری انتخاب کنند. با تئوری همه شکست خوردند، جمهوری اسلامی پیروز شد نمیتوان کاری کرد. زیرا مبارزه سیاسی و رهبری سیاسی کالیبر لازم دارد. آدمهای این چنینی نمیتوانند هم ادعای چپ و کمونیسم را داشته باشند و هم هر روز آیه یاس بخوانند. من نمیفهمم چرا مردم باید دنبال شکست خوردگان بیفتند. در چه تاریخی مردم دنبال شکست طلبان و شکست خوردگان راه افتاده اند تا اکنون تکرار را شاهد باشیم.

این سیاستها مرا به یاد این گفته جالب انداخت: "همه انسانهای بزرگ دنیا مرده اند و حال من هم تعریف چندانی ندارد" اینها هر اتفاقی که در این دنیا بیفتد باز هم تکرار میکنند منصور حکمت را از دست دادیم، مارکس هم قبلا مرده بود حمید تقوایی هم چپ سنتی شده است، ما هم ضعیف هستیم. با این متد و سیاست متاسفانه بجز انتظار و خواندن آیه یاس و البته بعضاً آواتوریسم کودکانه چیزی برای اینها باقی نمیماند. یا باید خانه نشین شوند و منتظر تحولات بعدی باشند یا اگر بخواهند کاری انجام دهند چون امیدی به جنبش کارگری و دیگر جنبشهای انقلابی ندارند ناچارند آواتوریسم و چریک بازی در بیارند. سبک پژاک بیشتر اینها را مجاب و به هیجان در میآورد تا جنبش کارگری و دیگر جنبشهای

اجتماعی. اما بد نیست از آقای مدرسی و همفکرانش بیروسیم فرض کنیم حرف شما درست است و جنبش سرنگونی شکست خورده است. فرض کنیم جمهوری اسلامی پیروز و تشبیت شده است، فرض کنیم حزب کمونیست کارگری ناسیونالیست و بورژوایی شده است، فرض کنیم جنبش کمونیسم کارگری بعد از شما دیگر وجود خارجی ندارد. فرض کنیم منصور حکمت نتوانست حزب سیاسی درست کند و شما درست کرده اید!، فرض کنیم ناسیونالیسم پروغرب رهبر جنبش سرنگونی بوده و شکست خورده است، فرض کنیم شما با "گارد آزادی" تمام وظایف طبقه کارگر را انجام میدید، فرض کنیم تشکلهای کارگری فعلا موجود بدر نمیخورد و باید منحل شوند، فرض کنیم اعتراضات مردم آذر بایجان و کردستان همگی ناسیونالیستی بود و کمونیستها باید فراخوان خانه نشینی میدادند، فرض کنیم همه تزهاری این چنینی شما درست باشد. سوال این است حالا چه کار باید کرد. من میدانم که آقای مدرسی حزب چه نباید کرد ها را درست کرده است. اما فرض کنیم يك بار اشتباه بکنند و از چه باید کرد حرف بزنند. جوابشان چی خواهد بود؟

جواب آقای مدرسی چنین است: اینسبار باید حول "حزب حکمتیست" جنبش سرنگونی دیگری بسازیم! این تمام تر آقای مدرسی

است. انگار تا کنون احزاب جنبشها را ایجاد کرده اند نه برعکس. این متد یا در خانه مینشینند یا دست به ماجراجویی میزنند. هر کدام را انتخاب کند باز هم راهی بجز شکست برایش متصور نیست. آقای جوادی هم همت کرده که تلاش کند شکست نخورد خدای ناکرده اینها از پیروزی حرف نمیزنند باید مواظب باشند که شکست نخورند! آقای آذرین که از همه قدیمتر و باتجربه تر در انتخاب این سیاست است اعلام میکنند جمهوری اسلامی سرنگون نشد پس تزهاری ایشان درست است که از اول گفته بود دوران سرنگونی و انقلاب نیست. اکنون هم آقای مدرسی میگوید دیدید گفتیم انقلاب نمیشود. کجا است انقلاب؟ دیدی گفتیم کارگران دستشان به کلاهشان است. آقای جوادی هم در زیر پرچم سه رنگ شیرو خورشید که زمانی در کلن جلسه را به خاطر وجود آن ترک میکرد اکنون زیر سایه آن با افتخار سخنرانی میکند و تلاش میکند شکست نخورد!

اتفاق عجیبی در جریان است اگر جمهوری اسلامی حمله میکند و اعدام میکند و اعتراضات اینجا و آنجا فروکش میکند بلافاصله جغدهای چپ اعلام میکنند "دیدید خراب شد، دیدی نشد دیدی من گفتم و....؟! کجا است سرنگونی، چی شد انقلاب، کجا است قیام و... معلوم نیست اینها بخاطر حقانیت تزهاریشان به این حملات رژیم اسلامی علاقه نشان میدهند یا به دنبال راه حلی برای مقابله با آن هستند. معلوم نیست این "چپهای عزیز" چرا هر وقت رژیم اسلامی حمله میکند اینها به کمونیستها میتازند و حسابهایشان را طلب

میکند. با متدی که اینها در پیش گرفته اند پیروزی رژیم اسلامی به حقانیت تزهاری آنها کمک میکند. دنیای شکست خوردگان واقعاً تماشاایی است. کمونیسم کارگری و منصور حکمت پیشکش، من در ضد رژیمی بودن اینها هم شك دارم. تا کنون آقایان ایرج آذرین و رضا مقدم از بقیه شکست خوردگان و شکست طلبان "بالغ تر" به نظر میرسند زیرا رسماً اعلام کردند که مشکل خود منصور حکمت و تزهاری او در رابطه با حزب و جامعه و حزب و قدرت سیاسی و... است. تازگی آقای مدرسی هم به مخالفین درونیش اعلام کرده است که نهاد طوطی وار حرفهای قدیمی را تکرار کنند. باید از منصور حکمت عبور کنند. نوبت بعدی در این "صراحت کلام" و چپ "عاقل" شده به آقای جوادی میرسد.

قطعاً عامل این واگرایی و شکست طلبی هر چی باشد نباید از نیت آدمها و آنچه امروز میگویند حرکت کرد. متدی که اینها در پیش گرفته و افقی که اینها پیش روی خود گذاشته اند راهی بجز خواندن آیه یاس برای آنها باقی نمیگذارد. تن اصلی اینها این است که همه شکست خورده اند و خودشان هم دستشان به جایی بند نیست. "همه بزرگان رفتند و ما هم حالمان خوب نیست" این گفته گویای حال این صف شکست خورده است.

آقایان آذرین و مقدم هنگامیکه با سردوشیهایشان رفتند فراخوان انحلال حزب کمونیست کارگری را دادند. اما همراشان تنها در جدا شدن از ما با آنها توافق داشتند.

چند ماه طول نکشید که علی ماند و حوض اش. بعد از آنها آقای مدرسی همراه کمیته کردستان حزب با تز قدرت سیاسی و گویا ما تعجیلی برای گرفتن قدرت نداریم رفتند. اما حالا میگویند قدرت سیاسی هم هیچی حتی جنبش سرنگونی هم شکست خورده است. در کنفرانس اولش قول داد بعد از ۶ ماه ده برابر بشوند ولی اکنون میبینم بعد از سه سال هم همان تعدادی که بودند به چند تیکه تقسیم شده اند. جناب جوادی هم در عالم خیالات خود فعلاً تلاشش این است که چهار نفر ناراضی را قانع کند که مردم قبول کنند او هم کلدخای يك روستا است. در بخش بعدی این مصاحبه سعی میکنم با تفصیل بیشتری به صف درهم ریخته و سردرگم آقای مدرسی و تزهاری این چپ سرگردان بپردازم. ما قبلاً گفته و نوشته بودیم که آقای مدرسی هنوز در هوا سیر میکند اگر بخواهد پیش روی زمین قرار گیرد باید خود را تعریف کند. اکنون با کنگره مخفی و پشت درهای بسته تصمیم گرفته است که کلیت سیاستهای خود را به کرسی بنشانند. او تلاش میکند به جایگاه واقعی خود برگردد و مخالفینش را ساکت یا حاشیه ای کند. در خوشبینانه ترین حالت تن اصلی ایشان این است که منصور حکمت هر چند ناکافی اما جواب دوره خودش بود. اکنون وقت آن رسیده است که تزهاری آقای مدرسی کمونیسم نوع دیگری را به همراهش تفهیم کند.

ادامه دارد

تجمع خانواده های زندانیان سیاسی در مقابل دفتر سازمان ملل

گزارشهای دریافتی از تهران گویای اینست که تعداد زیادی از اعضای خانواده های زندانیان سیاسی بعد از ظهر روز دوشنبه ۱۲ شهریور مقابل دفتر سازمان ملل در تهران تجمع کردند و خواهان ملاقات با کمیساریای سازمان ملل شدند. تجمع کنندگان که در میان

بالای سر آنها قرار داده شده، خواهان ملاقات با "لويس آربور" کمیساریای حقوق بشر سازمان ملل بودند و اینکه هیئتی از سازمان ملل از زندانهای سیاسی بازدید کند. ساعت پنج بعد از ظهر نیروهای انتظامی جمهوری اسلامی به این تجمع حمله کردند و تعدادی را دستگیر کردند و خانواده های زندانیان سیاسی را در مقابل چشم کارکنان و مقامات سازمان ملل مورد خشونت و توهین قرار دادند. با اعتراض و فشار تجمع

کنندگان، سرکوبگران جمهوری اسلامی ناچار به آزاد کردن دستگیر شدگان شدند. حکومت اسلامی آشکارا پیامال کننده ابتدایی ترین حقوق انسانی است و مورد نفرت همه مردم شریف در ایران و در گوشه و کنار جهان است. تهاجم به تجمع خانواده هایی که عزیزانشان در سیاهچالهای این حکومت اسیر هستند، باید بطور جدی و وسیع مورد اعتراض همه سازمانهای انسان دوست قرار گیرد.

این حکومت را با گسترش اعتراضات میتوانیم و باید عقب برانیم. خواست آزادی همه زندانیان سیاسی از شکنجه گاههای حکومت، خواست همه مردم است و باید در همه جا آنرا با صدای رسا اعلام کرد.

مرگ بر جمهوری اسلامی
زندانی سیاسی آزاد باید گردد

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۲ شهریور ۸۶ - ۳ سپتامبر ۲۰۰۷

سرود انترناسیونال، سوسیالیسم و کمونیسم و لغو مجازات اعدام و آزادی زندانیان سیاسی

تذکر داد که مراسم را پایان دهید، اما مراسم با شور هرچه تمامتر ادامه یافت.

جمعیت توزیع شد. مراسم امسال علیرغم فضای رعبی که رژیم تلاش دارد حاکم کند، بهترین و چپ ترین مراسم چند سال اخیر بود.

در مراسم بیانیه بسیار خوبی در محکومیت سیاست های جنایتکارانه رژیم اسلامی توسط یکی از دانشجویان قرائت گردید. در این بیانیه در باره آزادی زندانیان سیاسی و علیه اعدام و زندان صحبت شده بود.

مراسم ساعت یک ربع به ۱۱ صبح با خواندن سرود انترناسیونال و مشت های گره کرده به پایان رسید.

برنامه های این روز با خواندن سرود انترناسیونال و سرودهای دیگر همراه بود. در سخنرانی ها و بیانیه دانشجویان و شعرها و در بحث ها از کمونیسم از سوسیالیسم و از جنایات حکومت و همه چیز صحبت شد و کشتار زندانیان در طول سال ۶۰ و ۶۷ شدیداً محکوم شد. در بیانیه هایی که خوانده شد لغو مجازات اعدام و آزادی تمامی زندانیان سیاسی آمده بود. در مراسم فراخوان زندانیان سیاسی برای اقدام جهانی در هفت سپتامبر در میان

کانال بزرگی برای گاز کنده بودند و پل چوبی روی آن را نیز برداشته بودند تا مانع ورود جمعیت به مزار جانباختگان شوند. با تمام این تدابیر پلیسی جمعیتی حدود هزار نفر در مراسم حضور یافت.

یکی از ماموران نیروی انتظامی با یک لباس شخصی آمد به میان جمعیت و با گفتن تسلیت و همدردی با حضار از جمعیت خواست تا کار کنند کانال شروع نشده مراسم را تمام کنند. اما کسی به این اخطار توجهی نکرد و مراسم با نظم خاصی ادامه یافت.

گزارش تورج آزاده
خبرنگار حزب
کمونیست کارگری از
مراسم خاوران
جمعه ۹ شهریور ۱۳۸۶
۳۱ اوت ۲۰۰۷

از ساعت هشت و نیم صبح جمعه ۹ شهریور ۱۳۸۶ برای شرکت در مراسم خاوران به محل رفته بودم. قبل از ما نیز تعدادی آنجا حضور داشتند. تعداد زیادی مامور نیروی انتظامی و لباس شخصی طبق معمول به محل آمده بودند. در مسیر ورودی به خاوران یک

التیماتوم کارگران شرکت اتوبوسرانی کرمانشاه به کار فرما

مناسبت دارد کارگران شرکت های اتوبوسرانی سایر شهرها و بویژه تهران حمایت خود از اعتصاب و خواسته های کارگران اتوبوسرانی کرمانشاه را بهر شکل که میتوانند بیان دارند.

آزادی، برابری، حکومت کارگری
مرگ بر جمهوری اسلامی
زنده باد جمهوری سوسیالیستی

حزب کمونیست کارگری ایران
۸ شهریور ۱۳۸۶
۲۰ اوت ۲۰۰۷

شهر کرمانشاه یک هفته جهت رسیدگی به خواسته های خود مهلت داده و خاطر نشان کردند که در صورت عدم پاسخ به مطالباتشان، اعتصابشان را از سر خواهند گرفت. حزب کمونیست کارگری از اعتصاب کارگران شرکت اتوبوسرانی کرمانشاه حمایت میکند و همه کارگران و مردم کرمانشاه را به همبستگی با این اعتصاب و التیماتوم کارگران فرا میخواند.

جهانبخش توکلی، یکی از نمایندگان معترض کارگران اتوبوسرانی که توسط شورای شهر از کار معلق گردیده بود، می شد. بنابه همین گزارش کارگران صبح روز یکشنبه در توقفگاه اتوبوسرانی کرمانشاه واقع در میدان آزادی (گاراژ) اجتماع کرده و اتوبوس ها را خاموش نمودند. کارگران به شورای

همچنانکه روز ۵ شهریور، برابر با ۲۷ اوت به اطلاع رساندیم، کارگران شرکت اتوبوسرانی کرمانشاه در اعتراض به پرداخت نشدن سه ماه دستمزدشان دست به اعتصاب زدند. طبق اخبار مشروح تری که در این خصوص در منتشر شده است، روز یکشنبه ۴ شهریور ۸۶، کارگران اتوبوسرانی کرمانشاه

توضیح و پوزش

از طرف تعدادی از خوانندگان نشریه ایسکرا سئوالاتی را دریافت کرده ام که به دلیل برنامه های مربوط به ۷ سپتامبر امکان پاسخگویی به آن ممکن نشد. با پوزش از همه شما عزیزان، در شماره آینده به سئوالات شما پاسخ داده خواهد شد. سردبیر ایسکرا

آدرس تماس و مشخصات فنی کانال جدید به این شرح است:

ماهواره هات برد
فرکانس
سیمبل ریت
اف ای سی
پلاریزاسیون عمودی (Vertical)
سایت کانال جدید: <http://www.newchannel.tv>
آدرس تماس: kanaljadid@yahoo.com
tv.international@yahoo.com
تلفن تماس: ۰۰۴۴۷۹۰۴۴۱۳۵۲۵ و ۰۰۱۳۱۰۸۵۶۹۸۹۷

یک دنیای بهتر
برنامه حزب را بخوانید
و در سطح وسیع توزیع کنید

از سایت های
حزب کمونیست کارگری ایران
دیدن کنید

www.wpiran.org
www.rowzane.com

مرگ بر جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی!